

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Prikril duboj na Grškem.

V nevtralnih državah, zlasti na Grškem in v Romuniji, je imela četverozeva velik ugled. Na njeni strani so bili takorekoč vsi Grki in Romuni. Toda tekom vojske, po velikih porazih, ko se je izkazala moč Avstro-Ogrske in Nemčije v nepričakovani meri, ko so se odkrile velike slabosti navidezno nepremagljive četverozeve, so se množili zlasti na Grškem glasovi proti četverozevi. Predvsem je bil kralj Konstantin volje, za vsako ceno ostati nevtralen. Na njegovi strani je mnogo uglednih politikov in vojaštvo. Le Venizelos, ki še vedno sanja o Veliki Grčiji in se je četverozevi popolnoma vdinil, je ostal zvest svojim prijateljem. Brez dvoma mora biti njegova stranka v deželi še vedno močna. Venizelos je zvit politik, toda podlegel bi bil že popolnoma, da mu ne pomaga — francosko-angleška armada v Solunu. Venizelos vodi ves čas prikrit boj proti kraljevi politiki. Že davno bi ga bila grška oblast postavila pred sodišče, ko bi ne bilo Sarrailove armade v Solunu in francoskih bojnih ladij pred Pirejem.

Kljub temu pa Venizelos ni imel sreče, čeravno je po drugi balkanski vojski veljal na Grškem za največjega narodnega dobrotnika in je vžival pri celem narodu razen pri vojaštvu, največje simpatije. Kralj Konstantin je bil zaenkrat zmagal. Koliko se je četverozeva borila in trudila, da je Grška mobilizirala, meneč, da bo potem Grška posegla v boj. Toda previdni kralj Konstantin ni hotel postati kak pustolovec in je grškemu narodu prihranil usodo Srbije. Razmerje med četverozevo in Grško se je pa nato še bolj ohladilo. Vслед vednega pritiskanja je na Grškem zgodovinsko navdušenje za Francoze in Angleže med narodom postajalo vedno bolj hladno, zlasti merodajni politiki niso nič prikrivali svoje nevolje proti četverozevi. Preobrat je postal konečno tak, da se je četverozeva začela resno bati, da je grška armada za hrbotom Sarrailove armade pri Solunu isti nevarna; to je postalo tem verjetneje, ko je Grčija pustila Bolgarom zasesti prelaz Rupel. Zato so Francozi in Angleži segli po najostrejšem orožju. Napovedali so blokado Grške, da brez njihovega dovoljenja ni smela nobena grška ladja ne v kak grški pristan, pa tudi ne ven. Na straži je francosko brodogradnja. To je seveda za Grško, ki

uvaža živila in druge potrebščine, kajpada uspešno sredstvo, toda grških simpatij ne bo pridobilo. Obenem je četverozeva zahtevala s tem pritiskom, da se armada demobilizira, to se pravi, da odpusti domov pod orožje vpoklicanih 12 letnikov in ostane pod orožjem le število vojaštva, kakor v mirnih časih. Kralj se je udal, pa v skladu s tem poročilom vendar ni poročilo lista „Times“ iz Soluna, ki pravi: Tukajsem še vedno ni dospelo iz Aten povelje za demobilizacijo.

Nadaljna zahteva četverozeve je tudi, da se razpišejo na Grškem nove volitve. Četverozeva upa, da pride na krmilo zopet Venizelos, njen odločni pristaš. Da hoče četverozeva svoje zahteve izvesti prav resno in odločno, dokazuje poročilo atenskega poročevalca v „Berliner Lokal-anzeigerju“: „Francoska admiraliteta je poslala trideset velikih grških ladij od Mila v Bizerto. Potrjuje se, da je s tem četverozeva pol milijona ton grške trgovske mornarice odvzela trgovini. Zdi se, da sumljivo povelje francoske admiralitete hoče izvesti veliko tatvino, ker ji primanjkuje prevoznih parnikov. Vsekako se kralj drži trdno, če pa bo četverozeva mogla s tem prodreti v grškem narodu in pomagati na konja Venizelu, se seveda ne da vnaprej presoditi. Kriza na Grškem postaja vedno ostrejša, zavlačuje jo pa dejstvo, da četverozeva ni sposobna, pričeti pri Solunu z ofenzivo.

„Nea Imera“ objavlja sodbo nekega grškega generalštabnega oficirja, češ, da o kaki resni ofenzivi četverozeve od Soluna ven dva meseca še ne more biti govora, ker so bile svoj čas na Francosko nazaj poslane rezerve izčrpane na zapadni fronti in solunska ekspedicija sedaj sploh nima nobenih rezerv.

Po „Tägliche Rundschau“ poroča dopisnik lista „Nieuwe Rotterdamse Courant“ iz bolgarskega glavnega stana o pogovoru z generalom Jostovom o balkanski ofenzivi četverozeve tole: „Sedaj je na macedonski fronti 275.000 Francozov s 5000 Anamiti vred, 125.000 Angležev, samo belega rodu, in 26.400 Srbov. Zavezniki so začeli zapuščati postojanke pred Solunom že sredi aprila, ko je Sarrail prestavil svoj glavni stan v Karasulu, važno železniško križišče, komaj 15 kilometrov od meje, v sredo nove fronte. V Solunu skoro nobenih čet ni več. Grško mejo so preko-

račili, Vardarjeve jezove prodrli in nižave poplavili.“ In vendar o kaki ofenzivi ni dosedaj še nič čutiti.

Rusi v Črnovicah.

Rusi so bili začeli napadati v Bukovini z veliko premočjo. Dohod v Črnovice so branile naše utrjene postojanke severno od Sadagore in južno od Bojana, ki so po poročilu lista „Pesti Naplo“ stale 26 ur nepretrgoma pod navskrižnim ognjem. Sovražnik je bil v veliki premoči. Zato so se hrabri branitelji 17. t. m. umaknili. Po noči si je nasprotnik na več krajih izsilil prehod čez reko Prut in vdrl v Črnovice. Naše čete so malo zapustile. Poročilo z dne 19. t. m. pravi: V severni Bukovini in vzhodni Galiciji ni nobenih posebnih dogodkov.

Ruski napadi ob Stripi so bili odbiti. V Voliniji so naše čete severno od Lipe, Gorochova in pri Lokači pridobile na prostoru in ruske močne protinapade odbile. Ob zgornjem Stochodu smo pridobili na ozemlju.

Severnovzhodno od Lopušna je napadel sovražnik naše postojanke z veliko premočjo. Preizkušeni pešpolk št. 44 je odbil, podpiran od izborne artiljerije, deveterovrstno globoke naskovalne oddelke brez rezerv. Sovražnik je imel hude izgube. Tudi ponočni napad na tem prostoru se je ponesrečil.

Armadni oddelek nemškega generala Linsingen ob Stiru je na obeh straneh Kolkov odbila ruske napade. Med cesto Kovel—Luck in odsekom Turija so v uspešnih bojih ujele nemške čete 11 oficirjev in 3446 mož, en top ter 10 strojnih pušk.

Rusko uradno poročilo.

Dunaj, 17. junija. Iz vojnega časnikarskega stana se poroča:

15. junija. Na fronti ob Dvini južnozapadno od Naroškega jezera je sovražna artiljerija na več mestih razvila živahno streljanje. Nato so Nemci poizkusili, priti iz svojih jarkov, pa so bili vsakokrat odbiti.

V okolici pri Baranovičih se je vnel krajevni boj, v teku katerega smo izprva vzeli nekaj sovražnih jarkov. Protisunek Nemcev nas je prisilil zopet nazaj v naše jarke.

Podlistek.

Dragumin.

(Povest, češki spisal I. L. Hrdina. Posl. Podravski.)
(Dalje.)

V naši stotniji je bil tudi pešec Dragumin, Štefan Dragumin. Kolikor sem ga poznal na Češkem pri polku, zamogel sem o njem povedati samo najboljše. Bil je vrl, pošten vojak, znal je govoriti več jezikov, samo nemščina mu ni dišala. To mu je stotnik večkrat očital in dodal, da bi ga rad povišal za desesnika, ko bi namesto ruščine, bolgarščine, turškega jezika in Bog sam vedi česa vsega znal rajše nekoliko nemški, Dragumin je samo odmajal z glavo.

„Ko se enkrat vrnem tjakaj, odkoder sem prišel,“ je rekel na stran, „potreboval bom poprej vse drugo, nego nemščino.“

„Odkod je ta Dragumin?“ sem vprašal nekoliko starih vojakov.

Nihče ni vedel. To je baje zapisano v polkovniški adjutanturi. Vedeli smo, da mu je ime Dragumin, da služi že tretje leto, došel je baje kot prostovoljec, toda poprej se je samo klatil po svetu.

Po bitki pri Nevesinji sem se srečal z njim v bolnišnici. Šel sem obiskat svojega tovariša prostovoljca; imel je roko prestreljeno in Dragumin se je na polkovnikovo povelje tudi nahajal tukaj. Šla sva skupaj.

„Nevesinjo bili bi včeraj lahko dobili bolj po ceni,“ je dejal, „toda ti zemljevidi! Človek najde na njih celo to, česar ni na svetu, kar je pa važnega, tega pa manjka. Čemu nismo napadali od severne strani? Ondi bi se dala ograja kar preskočiti.“

„Sedaj mi to že tudi vemo.“

„Sedaj — toda jaz sem to vedel že davno.“

Pogledal sem ga. Kakor bi se bil ogibal nekemu vprašanju, me je prosil, naj grem z njim v stransko ulico, h kateri sva ravnokar dospela.

„Kaj je ondī?“

„Pozneje ti povem.“

Šla sva molče, toda radovednost me je hudo mučila.

„Čuj, Dragumin, ni mi še znano, odkod si, toda imam te rad. Po jeziku sodim, da si Hrvat, pa to si samo mislim.“

Vojak ni odgovoril ničesar, marveč je skrbno opazoval neke opustošene hiše in kočje. Potem je obstal.

„Že sva šla mimo,“ je dejal in vrnila sva se. Črez trenutek je stal pred neko hišo in rekel: „Tukaj-le je to, sedaj sem se spomnil, toda nikogar ni tukaj. Ne bojte se, pojdite z menoj.“ In šel je naprej. Šla sva mimo s plotom ograjenega dvorišča ter vstopila v neko zakajeno sobo. Vse je bilo tu tako zoprno kot v nekakem kostnjaku, toda mnoge okoliščine so kazale, da so tu še pred nedavnim, morda še včeraj, stanovali ljudje. Dragumin je snel kučmo, hoteč si nemara obrisati znoj s čela, toda pozabil je, da jo drži v roki.

„Poglejte sedaj, tukaj-le sem se jaz rodil, v tem kotu sem se igral s sestrico Marico — ondī na tej strani je bila ograja — to je pokopališče — tam počiva moja mati. Moj oče je umrl na Saksonskem. Potoval sem z njim po svetu in po njegovi smrti sem prevzel to klativiteško življenje tudi jaz, nakupil na Turškem stare šare in orožja in ga prodajal v tujini. Sestra se je omožila s hajdukom Vraničem, po dedovala to hišo, a ko so ji moža Turki na Medvinjski gori vstrelili, sem podpiral jaz njo in njenega otroka. Ko se je pa omožila znovič in se preselila v Gacko, sem sedaj pa sedaj prišel obiskat svojo rojstno hišico in nevesinjsko pokopališče. Tudi danes sem hotel to storiti, toda nihče ni smel iz mesta. Sedaj veste, odkod sem.“

„Toda kako si došel k avstrijskemu polku?“

„Lahko. Celih dvanajst let sem prebil na Češkem, kjer sem pridobil domovinsko pravico in ko sem bil nekoč na potovanju okrađen, sem, boječ se, da bi moral beračiti, se oglasil pri polku. Takrat nisem slutil, kam me še popelje usoda... Pojdiva.“

In natakivši si plavo kučmo na glavo, je odšel iz tega tužnega kraja. Čudne misli so se mi vrtele po glavi. Samo tako sem si zamogel predstaviti pravi občutek tega vojaka, da sem se zamislil v trenutek, kaj bi bilo, ko bi jaz njemu tako kazal svojo rojstno hišico.

„Toda ne pravite tega nikomur,“ me je prosil potoma, „ker bi se mi smejali. Sedaj sem vojak in prisegel sem, da — — —“ (Dalje prihodnjč.)

Ofenziva generala Brusilova je včeraj trajala dalje. Na različnih delih fronte smo iznova dobili ujetnike in plen. Sovražnik nadaljuje na več krajih svoje protinapade in se ustavlja na svojem novem ozemlju. Po sedaj dopoljenih poročilih so se pokazale sledeče natančnejše številke na vojnih ujetnikih in vojnih trofejah: En general, trije polkovni poveljniki, 2467 oficirjev, 5 polkovnih zdravnikov, kakih 150.000 vojakov, 163 topov, 266 strojnih pušk, 131 metal za bombe in 32 metal za mine.

Tuji glasovi o ofenzivi.

Dunaj. Petrograški dopisnik „Daily Telegrapha“ piše, da so Rusi določili 650.000 mož kot čete za naskok. „Echo de Paris“ poroča, da je napačno misliti, da se je Rusija pri nabavi potrebnega vojnega materijala naslonila na Japonsko ali Ameriko. Pač pa da je za ta del prevzela oskrbo Angleška, ki je obenem prisilila dosedaj nekoliko pasivne (nedelavne) Belgijce, da vse razpoložljivo pošlje na Rusko. Ravnokar da je iz 60 enot obstoječ prevoz angleških oklopnih avtomobilov dospel v Arhangelsk, da se prepelje nato na fronto. „Novoje Vremja“ poudarja, da je rusko armadno vodstvo to ofenzivo v vseh podrobnostih pripravilo in se ni dalo kakor svoj čas od zaveznikov prisiliti, takorekoč nahujskano začeti napadati, če ravno bi mogoče mogli še nekaj časa čakati, če bi položaj Italijanov ne postal tako kritičen.

Hude ruske izgube na oficirjih.

Kodanj. Bitka v Voliniji in v Galiciji divja neprenehoma naprej. Na celem ozemlju od romunske meje do Stira so Rusi z velikanskimi silami in izredno številno konjenico obnovili svoje napade. Ruske izgube so zelo hude. Posebno hudo občutijo velike izgube na oficirjih. V odseku generala Lešickega so samo od generalov padli štirje, trije so hudo ranjeni. Polkovnih poveljnikov je padlo vsega skupaj 17, 8 je ranjenih. Med padlimi polkovnimi poveljniki jih je osem, ki so se s posebnimi odlikovanji udeležili cele vojske. Odstotek padlih stotnikov in poročnikov je precej večji kot v prejšnjih bitkah. Posebno se opazi, da je število padlih praporščakov visoko. Koliko izgub da ima zadnji čas ruska armada, se ne more niti približno dognati.

Izberao se je obnositi za vojaka v vojski in spleh na vojnega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri puzljanju, nezmatizma, gubin, infuzionel, prami, vnetih in bolnih v koži

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment.

Kadamentno **Sidro-Pala-Expeller.**

Stožična kava. — 20, 100, 500

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri zdajem lovor“, Praga, I., Elizabetina cesta 5.

Dnevno raspodiljanje.

Italijansko bojišče.

Italijani so poizkusili s protisunki tako na Tirolskem, v Dolomitih in na soški fronti. Na soški fronti so poizkušali na več krajih prodirati, tako proti južnemu delu vrha Sv. Mihela in proti našim postojankam na višinah severno od tolminskega mostišča. Vsled našega artiljerijskega ognja se napad ni razvil. Dne 18. t. m. so Italijani obnovili zelo živahno streljanje proti našim postojankam med morjem in Monte dei sei Bussi. Sovražnikov poizkus, prodreti pri Selcah, se je takoj ponesrečil. V severnem odseku Dobrdoške planote so se vršili živahni boji z minami in ročnimi granatami. V Dolomitih se je ponesrečil ponočni sovražni napad pri Ruffreddo. Na fronti med Brento in Astico so naše čete zopet odbile mnogoštevilne napade Italijanov, med temi močan napad severno od Monte Meletta. Južno od Busibolo je bil zavzet bližnji greben. Trije sovražni protisunki so se ponesrečili. V teh bojih je bilo nad 700 Italijanov, med temi 25 oficirjev, ujetih, 7 strojnih pušk in eno metalo min zaplenjeno.

Na južnovzhodnem bojišču (v Albaniji)

se ob spodnji Vojusi zadnje dni vršijo topovski boji.

Italijansko poročilo.

Dunaj. Iz vojnega časnikarskega stana se poroča z dne 15. junija: Med Adižo in Brento včeraj ljute artiljerijske akcije na obeh straneh in delovanje naših poizvedovalnih oddelkov. Naša artiljerija je razpršila sovražne korakajoče oddelke

in na več mestih uspešno obstreljevala sovražne artiljerijske postojanke. Na fronti ob Posini sta bila dva sovražna napada na Monte Ciove in Monte Brazone odbita. V odseku pri Tržiču je včeraj zvečer po kratki, pa intenzivni in uspešni artiljerijski pripravi naša hrabra infanterija brigade Napoli (75. in 76. polk) s podporo kavalerijskih pešoddelkov nenadoma vdrla v sovražne črte vzhodno od Tržiča in južno od Sv. Antona in jih je po besnem bojevanju popolnoma zavzela. 488 ujetnikov, med temi 10 oficirjev, 7 strojnih pušk in bogat plen orožja, streliva in vojnega materijala je prišel v naše roke. Capronijeva brodogva so bombardila železniško postajo Matarello (v dolini Lagarina) in sovražna taborišča v bližini dolin Nos in Campo mulo s prav dobrim uspehom. Sovražni letalci so vrgli nekaj bomb na Padova, San Giorgio di Nogara in Porto Rosego. Dva sta bila ranjena in zelo malo škode.

Francosko bojišče.

Na Francoskem se vršijo južno od belgijsko-francoske meje in v odseku reke Maas živahni boji. Posebno besni so bili boji v noči 18. t. m. na „Toter Mann“ in v odseku od gozda Thiaumont do trdnjave Vaux. Večjega uspeha v teh bojih na nobeni strani ni bilo. — Dne 16. t. m. je imela francoska zbornica strogo tajno sejo. Na dnevnem redu je bilo devet interpelacij glede Verduna. Misli se, da se je zbornica posvetovala, če naj Francozi še drže Verdun, kjer se je brez uspešno v francoski protiofenzivi zaman prelilo toliko francoske krvi.

Bolgarsko poročilo.

Bolgarsko poročilo z dne 17. junija pove, da se v Vardarjevi dolini vsak dan vršijo topovski dvoboji in patroljni spopadi. Sicer je mir. Že nekaj časa uničujejo Angleži in Francozi žetev z vžigalnimi bombami.

Politični pregled.

Bosellijev novi italijanski kabinet. Boselli je sestavil nov kabinet, v katerem je ostal zakladni minister Carcano. Tudi zunanji minister Sonnino na željo Angleške ostane na svojem mestu, kakor tudi vojni minister Moroni in mornariški minister Corsi. Notranje ministrstvo je dobil dosedanji pravosodni minister Orlando. Kabinetu bo pripadalo še tri do šest ministrov brez portfelja in sicer Boselli kot ministrski predsednik, poslanec Bissolati kot vojni nadzornik, republikanec Commandini in drugi. Finančno ministrstvo prevzame Meda, ki je po svojem delovanju v katoliških listih znan.

Za sporazum med Nemci in Slovenci se poteguje član gosposke zbornice, dr. J. Reinke, v berlinskem „Tagu“, češ da je to edina pot, po kateri se more uničiti panslavizem. Misli namreč na sporazum s Čehi, Slovenci in Poljaki. Pisatelj pravi, da je za Nemce sedaj naloga, da delajo za sporazum z vsemi vzhodnimi in južnoslovenskimi sosedi, kakor se je že dosegel z Bolgari. Napetost med Nemci na eni ter Čehi, Slovenci in Poljaki na drugi strani da se mora odpraviti. To delo da mora izhajati od Nemcev kot močnejšega naroda. Sporazum se mora izvesti na prijateljski način na podlagi pripoznavanja narodne samostojnosti in enakopravnosti Slovanov, ki bo izključevala vsako ponemčevanje. — Značilno je, da prihaja ta umesten glas iz Nemčije, kjer se nahajajo res dalekovidnejši ljudje. Sporazum je seveda na podlagi skupnega interesa mogoč, treba je le iskrenosti in volje!

Posredovanje Švice za mir.

Bern. (K. u.) Pri razpravi je izjavil Scherrer-Fällemann, da se mu zdi napačno, ker zvezni svet vojujočim dosedaj ni ponudil svoje „dobre službe“ za mirovno posredovanje. Ravno zadnje čase je časopisje poročalo, da so nevtralne države stopile v zvezo za razgovor o mirovni akciji. Čudno je, da ni Švice med temi nevtralnimi državami. Severne države so v tem oziru storile več kakor Švica. Zato vprašuje zvezni svet, ali je že storil take korake in če jih ni, zakaj jih ni in če to misli storiti v bližnji bodočnosti. Scherrer je rekel: „Po haaškem dogovoru imajo nevtralci formalno pravico ponuditi svojo službo. Ta pravica pade šele, če vojujoči izjavijo, da jim predlagano sredstvo ni ljubo. Razum tega pa imajo nevtralci dolžnost ponuditi svojo službo. Vsi vojujoči so brez izjeme zaslužili časten mir za svoje junaštvo. Današnji vojni položaj je brez dvoma pripraven, da da povod za skupen korak nevtralcev. Če vse nevtralne države ponudijo svojo službo, tedaj je to za vojujoče poročstvo, da se vojnega položaja in njegovih posledic ne bo presojalo enostransko in pristransko. Temu skup-

nemu posredovanju bi se moral pridružiti tudi papež, čegar vpliv na katoliške države ni majhen.“

Stališče švicarske vlade.

V večerni seji je načelnik političnega oddelka zvezni svetnik Hoffmann odgovorjal: „Časnikarske vesti o posredovanju drugih držav je treba sprejeti s skrajno previdnostjo. Lahko označi te glasove kot netočne. Zvezni svet je že dolgo časa v stalni zvezi z nevtralnimi vlada, ne more pa o tem ničesar poročati. Da imajo nevtralci ponuditi svojo dobro službo za posredovanje, to je z ozirom na člen 30. haaškega dogovora iz l. 1899. vsekakor brez dvoma. S stališča mednarodnega prava izvrševanje pravice za posredovanje ni mogoče smatrati kot neprijazno postopanje. Sedaj pa obstoji ta nevarnost, da bi to storila ena vojna stranka. Trenutek krize, trenutek najvišjih vojaških naporov, ki je ravno sedaj, je malo pripraven za poizkus posredovanja.

Razumljivo je Scherrerjevo stališče, če govorimo kot nevtralci, da je ta trenutek pripraven, ker nevtralci nimajo nobenega interesa na tem, da se mir sklene na bojišču ene ali druge države, ker mi zopet kot nevtralci smatramo, da je za nas najbolj ugodno, če je med velikimi državami neko ravnotežje. Zvezni svet more le to zagotoviti, da bo tudi zanaprej zasledoval dogodke z največjo pozornostjo in da bo srečen, če bo pripomogel do skorajšnjega trajnega miru. Upajmo, da ni več daleč tisti trenutek, ko bo zvezni svet mogel odgovoriti ne samo s tolažilnimi besedami, ampak s stvarnimi poročili. Drugega odgovora danes ne moremo dati. (Pritrjevanje.)

Mnogo kron za gospodarstvo.

Plačam najvišje cene! Prosim, pošljite mi iz Celovca in iz cele Koroške vse stare, raztrgane obleke, plašče in jopiče od gospodov, žensk in otrok, raztrgane volnene jopiče, volnene nogavice, volnene srajce, volnene cunje, stare kakor tudi nove krpice blaga in perila, stare raztrgane volnene zavese in volnene preproge, vezeni volneni prti in vse drugo vezeno volneno blago brez vrednosti, stare in nove vreče, krpe iz jute in vse oprane cunje. V Celovcu kupujem tudi manjše množine, zunanje pošiljatve najmanj od 5 kg naprej. To vse, četudi čisto raztrgano in navidezno brez vsake vrednosti, tudi sedaj še kupuje po najvišjih cenah trgovina s starinami v Celovcu 9., Spengerjeva ulica 7, poleg Prechtlovega kino, dohod od Pavličeve ulice. Na hišno številko 7 dobro paziti. Krščanska trvdka. Po večje množine v Celovcu pošljem na dom. Dopisnica zadostuje z navedbo, kaj da je in koliko. Denar sledi takoj. Zunanji nabiralci in nabiralateljice naj se takoj javijo. Premožniki so naprošeni, naj izročijo skupišek bližnjemu vojnoskrbnemu uradu. Stare časnike in knjige brez vrednosti kupujem samo v večjih množinah. Prosim, da to izrežete in shranite!

Dnevne vesti.

Izprememba v politični službi. Deželno-vladni tajnik Artur vitez pl. Laszowski, ki je bil na lasno prošnjo oproščen službovanja pri civilnem komisariatu pri vojaški upravi na Poljskem, je bil dodeljen k okrajnemu glavarstvu v Volšperku in deželnovladni tajnik dr. Leopold Eizinger v Volšperku vpoklican v službovanje k deželni vladi.

Smrtna kosa. Dne 16. t. m. je umrl v Celovcu, previden s svetimi zakramenti za umirajoče c. kr. deželnosodni višji svetnik in vodja okrajnega sodišča v Celovcu, g. Anton Haider, star 66 let.

Umrla je po daljši bolezni dne 18. t. m. v Celovcu gospa Josipina Apihova roj. Schenk, vdova po rajnem g. profesorju Apihu, v 62. letu svoje starosti. Bila je prevedena s svetimi zakramenti. V torek, 20. t. m., se je ob obilni udeležbi občinstva vršil pogreb. Njen sin dr. Avgust Apih je prišel z bojišča. Počivaj v miru, blaga gospa! Bridko prizadeti rodbini naše sožalje!

Četrto vojno posojilo znaša nad šest milijard.

Vojni kurat padel. Vojni kurat 24. domobr. pešpolka Gregor Dismanskeje je dobil v trenutku, ko je delil versko tolažbo umirajočim vojakom na bojišču, strel v glavo in je bil takoj mrtev.

Zopet slovenski duhovnik zadel od laškega izstrelka. V Šempetru je na binškočni pondeljek pred cerkvijo zadel laški izstrelak vikarja v p. č. g. Antona Bratina. Prenesli so ga v dom „Kmetijskega društva“, kjer mu je č. g. dekan dr. Fr. Knavs podelil sv. poslednje olje. Kmalu nato je izdihnil. Poleg njega je bilo ubitih še drugih pet oseb, petnajst pa ranjenih. Rajni Bratina je bil blag gospodar in delaven mož.

Naš rojak dr. Sušnik †. Z italijanskega bojišča se nam poroča, da je pri nekem napadu nekega bosensko-hercegovinskega polka na čelu svoje stotnije padel nadporočnik dr. Tomaž Sušnik, bivši profesor na c. kr. gimnaziji v Mariboru. Ž njim smo izgubili koroški Slovenci zopet enega iz vrste naše itak maloštevilne inteligence. Počivaj v miru v tuji zemlji, blagi rojak!

Izdaja novih srečk avstrijskega Rdečega križa. Avstrijska družba Rdečega križa izda nove srečke, da si pridobi veliko premoženje, ki ga potrebuje, da more izpolnovati velikansko na-

logo, ki se ji hoče posvetiti ravno po mirovnem sklepu. Že med vojsko je Rdeči križ brez prenehanja izpolnival svojo nalogo, čeprav družba in njeni dobrotniki, ki so ji pomagali od l. 1880. do 1914. nabirati vojni sklad, niso mogli naprej vedeti, da bo vojna v takem obsegu in tako dolgo divjala. Potrebna je bila nadaljna izdatna denarna pomoč, ki se je med vojno uprizorila in sicer dosedaj s povoljnim uspehom. Rdeči križ si je pa tega svest, da z mirovnim sklepom še ni končano njegovo delovanje in da zato ne zadržuje počasno nabiranje prostovoljnih prispevkov. Rdeči križ hoče z vso močjo pospeševati ljudsko zdravje, kar bo po vojni gotovo važnejše kakor kedaj prej. Za vse to rabi Rdeči križ velikanska sredstva, ki naj bi se dobila z izdajo velikega posojila na srečke. Družba je dobila dovoljenje za tako posojilo za srečke vsled cesarske odredbe na podlagi § 14 državnega osnovnega zakona, ker je v Avstriji zakon o zabranitvi izdajanja srečk z dne 28. marca 1889 odredil, da se smejo posojila na srečke izdajati le na podlagi posebnega zakona. Namen tega zakona. preprečiti neprestano preplavljenje trga s srečkami, zlasti s tujimi, in izrabiti tako redkokdaj nastali slučaj za izredne splošno koristne naloge, se je popolnoma posrečil. Družba se je odločila za izdajo posojila na srečke, da vstvari malo srečko. Izdaja male srečke nudi širšim slojem priložnost za udeležbo. Izdaja obsega 2.000.000 srečk, glasečih se na 20 K. Da se podjetje popolnoma posreči, je avstrijska družba Rdečega križa oddala oba milijona srečk pod vodstvom Anglo-Avstrijske banke stoječemu konzorciju, ki mu pripadajo vse avstrijske velebanke kakor tudi Rothschildova hiša. Deleži pri dobičku znašajo do 70 odstotkov. Banke nameravajo nove srečke ponuditi v kratkem potem javnega podpisovanja.

Fellerjev dobrodejni, bolečine tolažeči
rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ za raztopilno izplaknitev grla.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar
E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pisem.

V Zadru je umrl dalmatinski deželni šolski nadzornik dvorni svetnik Mihael Zavadla. Pokojni je bil goriški Slovenec in je prej služboval na različnih domačih zavodih, med drugimi v Celju. Za povzdigo šolstva v Dalmaciji ima mnogo zaslug. Goriške okolišanske vasi proti Vipavski dolini obilo trpe vsled italijanskega obstreljevanja. „Slov. Narod“ poroča: Šempeter obstreljuje Italijani sicer že dalje časa, ne da bi bili napravili veliko škodo, v zadnjem času pa je bilo obstreljevanja že toliko, da se mora reči, da je Šempeter obilo trpel. Italijani streljajo na Vrtojbo in še dalje proti Vipavski dolini; na Volčjodrago in tamkajšnja postaja, 8 kilometrov od Gorice, in obenem na levi strani na Vogrsko, na desni na Bukovico. Vse, kar je tam okoli, bi Italijani radi uničili, predvsem železniško progo. Tozadevni italijanski trud je velik, uspehi pa prav neznamni, dasi čestokrat so že pomagale topovom letalske bombe.

Vojno zavarovanje. Naprošeni smo za objavo: Kdor ima na bojišču kakega svojca, naj se kolikor mogoče pred posledicami izgube zavaruje s tem, da sklene zavarovanje za slučaj smrti. Posledic vojne pohabljenosti in delanezmožnosti vsled bolezni se najbolj varuje, ki sklene pri c. kr. avstrijskem vojaškem vdovskem in sirotinskem zakladu vojno invaliditetno zavarovanje.

Tajnik S. K. S. Z. g. Jos. Vajncerl piše našemu uredniku: Oprostite, da Vam tako dolgo nič ne pišem, upam, da itak izveste, da se nahajam še vedno zdrav na bojišču. Ravno danes je mesec dni, odkar hodim za sovražnikom in stanujem na prostem. Zelo težavno življenje, posebno ker smo tako visoko, da je vedno sneg in mraz, kot ga v Celovcu v januarju ni. Sploh se pa vreme vedno spreminja. „Mir“ dobivam redno; pošilja mi ga žena, da tako izvem, kaj je v domači deželi žalostnega in veselega. Zelo težavno je vojaško

življenje, vendar se očitno vidi božje varstvo nad menoj; celih 15 mesecev vedno na bojišču, pa vedno zdrav. Malo nas je takih. Upam tudi, da me bo Bog varoval tudi zanaprej in me srečno pripeljal nazaj k svoji ljubljni družini. Bog daj! Sprejmite srčne pozdrave od udanega Vam J. V.

Generalni polkovnik von Moltke umrl. V Berolinu so imeli v državni zbornici žalno slovesnost po generalnem feldmaršalu von der Goltzpaši. Pri tej priložnosti je govoril svojemu rajnemu tovarišu in prijatelju na lastno željo gen. polk. von Moltke, načelnik namestnega armadnega generalnega štaba. Ko je za njim govoril turški poslanik, se je v. Moltke z vzdihom nagnil na svojem sedežu nazaj. Zadela ga je srčna kap. Slovesnost so takoj prekinili in mrliča prepeljali v palačo generalnega štaba.

Oskrbovanje Dunaja z živili. Uradni list dunajskega mesta poroča: Preskrbovanje mesta z živili je trpelo na trajnih težavah. Moke in kruha ni pomanjkovalo, pač pa je zelo zaostajal dovoz živine, zlasti svinj, vsled česar se cene mesu šle navzgor in je mesa vedno bolj primanjkovalo. Občina je skušala pomagati nekoliko s tem, da je pod lastno ceno oddajala mast revnejšim ljudem. Krompirja je bilo dovolj, pomanjkanje mleka se je vsled krmljenja z zelenjavo počasi izboljšalo: za najmanjše otroke se je sicer mleko zasiguralo z uvedbo karte na mleko. Dovoz jajc se je dvignil. Umrljivost v majniku na 1000 prebivalcih je znašala 16:2 proti 15:9 majnika lanskega leta. Nalezljive bolezni so bile malo razširjene. Na kozah je zbolelo 23, na pegastem legarju 1, na trebušnem legarju 13, na griži 9 oseb. Na koleri že več mesecev na Dunaju nihče ni zbolel.

Nabiranje jagodnega in ostrožnega listja. V nadomestilo za čaj se bo tudi letos nabiralo listje od jagod in ostrožnic. Želeti je, da se za to z vnemo zavzame duhovščina in učiteljstvo. Naši vojniki potrebujejo krepčil. Nabirajo se jagodni lističi in ostrožni lističi posebej, se posuše in zavijejo. Le mlado listje je porabno za dober čaj, staro listje škoduje okusu. Listje se mora le ob suhem vremenu nabirati. Paziti je treba posebno, da se ne vtrga zraven kaka druga reč, trava ali celo kaka strupena rastlina, kakor volčje jagode itd. Zato je treba otroke nadzorovati. Listje se mora hitro in skrbno posušiti, najbolje na solncu. Pri sušenju se naj listje obrača. Pri slabem vremenu se lahko suši tudi v zmerno zakurjeni peči. Suho listje je treba dati v zaboje ali vreče. Manjše pošiljave je pošiljati s pošto, večje po železnici nefrankirano na nabiralnico za ostrožno in jagodno listje c. in kr. vojnega ministrstva v Oberlaa pri Dunaju.

Kapla v Rožu. (Pogreb.) Danes 18. junija smo položili v grob blago ženo našega cerkvenega ključarja Janeza Partl pd. Bajdna. Zapustila je dva sina, ki sta oba v vojaški suknji. Pokojnica, ki jo bila v III. redu, je bila visoko spoštovana. To je pričala udeležba pri pogrebu, ki je bila velikanska. N. v m. p!

Ruda. V sedanji svetojni vojski je iz naše fare padlo že vojakov, približno od vseh, kar jih je iz tega kraja pri vojaki, deloma v boju, deloma v bolnišnicah zaradi dobljenih ran ali neozdravljivih bolezni; trije vojaki se že čez eno leto pogrešajo, prejkone so že tudi na onem svetu. Zadnji junak, ki je za domovino daroval svoje življenje, je bil Janez Koše, 27 let star, sin Gašparja Koše, uglednega posestnika p. d. Posračnika na Rudi. Služil je pri vojaki že ves čas, kar vojska traja, kot lovec pri nekem lovskem bataljonu in se je hrabro vojskoval v Galiciji in na laški meji. V Karpatih se je prehladil, začel bolehati in 5. junija je v Gradcu vsled nevarne operacije na pljučih umrl. Truplo rajnega so stariši dali na Rudo prepeljati, kjer je na binkoštni praznik popoldne na domačem pokopališču pri ogromni udeležbi ljudstva in gospode bil pokopan. Domači župnik, preč. g. Janez Volavčnik, je ob grobu govoril za rajnim častne in tolažilne besede, in domači cerkveni pevci so mu za slovo zapeli lepo nagrobno pesem, ki je navzoče ganila do solz. Rajni junak je močno želel, priti še domov; ta želja se mu je izpolnila, če že ne v življenju, vendar pa vsaj po smrti. Zapustil je časten spomin pridnega in hrabrega krščanskega vojaka; to naj bo v tolažbo žalujočim starišem in sorodnikom.

Brnea. (S sinom oče.) Binkoštno nedeljo popoldne smo pokopali v Beljaku Miho Mešnika pd. Plezovca od Št. Joba. V vojni službi si je nakopal bolezen, ki ga je spravila v večnost. Veliko sosedov z domačim župnikom ga je spremljalo k zadnjemu počitku. Pogreb je vodil milost. g. prošt Atzlhuber v Beljaku, ki z veliko požrtvovalnostjo spremlja vsakega vojaka k zadnjemu počitku. — Hudo je prizadeta Plezovčeva družina, ker lanskega leta o tem času (21. junija) je padel mlajši sin Miha ob dnjesterski fronti. Sploh

pa šteje naša župnija doslej že mrtvih vojakov-junakov. Nekatero pa pogrešamo že več kot leto dni, ne da bi mogli kaj zvedeti o njih. —

Vojakova pesem.

Sem pa šel na planine, na strme gore,
pa pride mi žalost na moje srce:
Po vrhah sneženih koroških planin
z nabasano puško na straži stojim.
Oj fara domača, preljubi moj dom,
sam Bog ve, al kdaj pač še videl te bom.
Jurij Nachbar iz Vogrč pri Pliberku.

Djekše. (Procesija.) Kakor lansko leto, imeli smo tudi letos vojskino prošnjo procesijo iz Djekš v Gospo Sveto, in sicer letos na binkoštni pondeljek. V torek smo imeli službo božjo v Gospi Sveti, 5 sv. maš in pridigo. Pridigovali so naš vrli znanec č. g. prof. dr. Rožman. Vsa pobožnost je zelo lepo uspela. Procesije se je udeležilo do 250 ljudi z dječkih gor pod vodstvom domačega gospoda župnika.

Št. Rupert pri Velikovu. (Na korist beguncev iz Goriškega.) Na god Kristusovega vnebohoda sta se igri „Sv. Elizabeta“ in „V gospodinjski šoli“ v naši „Narodni šoli“ zopet ponovili. Udeležba je bila tudi to pot prav dobra, tudi iz Velikovca je bilo zopet veliko udeležencev. Gmotni uspeh je bil tudi prav dober in tako se je mogel ves čisti dobiček v znesku 103 K 80 v nakloniti v podporo beguncev iz Goriškega, ki pri nas v prav bednih razmerah živijo. Še večjega pomena je pa moralni uspeh, približevanje izumevanje obeh narodnosti. Pristrčna hvala vsem, ki so pripomogli, da se je tudi ta druga predstava tako sijajno obnesla!

Št. Rupert pri Velikovu. (Sestra Romualda Černe †.) Dne 4. rožnika t. l. je v naši „Narodni šoli“ preminula po petmesečnem z veliko potrpežljivostjo prestanem bolehanju č. sestra Romualda Černe v starosti 33 let. Pokojna sestra je bila izvrstna šivilja, nadzorovala je naš šolski internat, večča je bila tudi francoskega in laškega jezika. Doma je bila v Biljah pri Gorici. V prejšnjih letih je bila tudi na podružnici naših sester v Aleksandriji v Egiptu. Njen pogreb je bil zelo sijajen, udeležili so se ga otroci naše šole z zastavo, Marijina družba z zastavo in zelo veliko ljudstva iz okolice in mesta. Č. šolske sestre se vsem udeležencem pogreba presrečno zahvaljujejo. Naj preblaga sestra v miru počiva!

Paramenti kupovati pri zunanjih tvrdkah ni gospodarsko. Agenti, ki prihajajo z vzorci, konji, vozovi in kočjaži, podražujejo cene, ker morajo seveda stroške trpeti kupovalci. Konečno gre denar še ven iz dežele. Trgovina s paramenti Društva sv. Jožefa v Celovcu prosi, da v potrebi zahtevate pošiljatev v izbiro. Bogata zaloga cerkvenega perila, paramentov, kovinskega blaga, potrebščin za velečastito duhovščino.

Sprejem gojencev v kn. šk. Marijanišče.

Kakor prejšnja leta se sprejme v Marijanišče tudi letošnje leto večje število dečkov, ki se hočejo posvetiti duhovskemu stanu. Prošnje za sprejem se naj naslavljaajo na kn. šk. ordinarijat. Pogoji za sprejem so: Prosilci morajo biti zakonskega rodu in pristojni v krško škofijo. Za I. gimn. razred naj bo starost med 10. in 13. letom. Sprejmejo se samo, ki so telesno popolnoma zdravi, moralno nepokvarjeni in imajo trdno voljo postati duhovniki in kot taki nekaj delovati v krški škofiji.

Prošnji za sprejem se naj priloži:

1. Izpričevalo o cepljenju koz.
2. Izjava starišev, da je njih želja, da postane njih sin duhovnik, da ga hočejo v tem namenu v vzgoji podpirati in da plačajo vsako leto 500 K za oskrbo. V slučaju, da bi cele svote ne mogli plačati, se mu zniža, pristaviti se mora v prošnji pa vedno, koliko da morejo prispevati in v tem slučaju se
3. priloži prošnji ubožno spričevalo ali imovinski izkaz.

Gojenci obiskujejo c. kr. državno gimnazijo, zato morajo napraviti tam sprejemni izpit, ki se vrši letos 5. julija od 9. do 12. ure dop., oziroma od 3. do 5. ure pop. Vpisuje se 3. julija od 9. do 12., in 4. julija od 9. do 12. ure v ravnateljski pisarni realke (kolodvorska ulica). Pri vpisovanju se priloži krstni list in zadnje šolske spričevalo in se plača svota 10 K 20 v. Pri skušnji se zahteva nemško pravopisje in analiza, iz računstva temeljni računski načini s celimi številkami.

Če je prosilec sprejemno skušnjo napravil, se naj oglasi in predstavi osebno pri ravnatelju „Marijanišča“, ki se nahaja sedaj v bogoslovju.

Vojaška pisma.

Plazovi.

(Od armadnega poveljstva dovoljeno.)

Z južnozpadnega bojišča se poroča: Premagan je sovražnik, ki nam je bil nevarnejši kakor Italijani, sneženi plazovi. Seveda vsled njih Italijani niso nič manj trpeli kakor mi. Sedaj, hvala Bogu, ta nevarnost ni več.

Ko smo zadnjič rešili iz plazov nekaj ponebrečencev in se vračali z njimi k našim kritjem, nam je prišlo nasproti povelje, da je neka naša straža, obstoječa iz 6 mož, visoko v gori pod snegom. Treba je bilo takoj odriniti nazaj.

Močno je snežilo in bilo je nad dva metra na novo padlega snega. Z največjim naporom pridemo s „ski“ in kuplji tako blizu, da slišimo neko vpitje. Bil je to eden, ki se je rešil iz plaz in nam pove, da so drugi vsi pod snegom ter nas prosijo, naj mu pomagamo, drugače da zmrzne ker je bos in brez bluze. Toda bilo je nemogoče priti do njega. Povemo mu, naj potrpi, da poskusimo zjutraj, ko bo sneg nekoliko zmrznil.

Po noči se je razjasnilo in drugo jutro pridemo zopet do ponesrečenih. S policijskimi psi se nam je posrečilo izkopati štiri, ki so bili pa vsi mrtvi, šestega pa ni bilo. Ko kopljemo dalje že dva metra globoko, zaslišimo neko ječanje in ko izkopljemo še en meter, pridemo do njega, ki je bil še živ. Bil je čez 24 ur 3 metre globoko pod snegom. Koliko je prestal, si more le oni predstavljati, ki je že sam kaj takega izkusil. Jaz sem bil nekoč le 10 minut zasut pod snegom, pa se mi je zdela cela večnost; niti ganiti se nisem mogel. Sedaj je pa, hvala Bogu, nevarnost pri kraju.

Na polizvedovanju.

(Dovoljeno od armadnega poveljstva.)

Zanimalo te bo morda tudi, kako sem hodil prvič na polizvedovanje.

Nekega dne zvečer dobim povelje, da moram zarano zjutraj odriniti s štirimi možmi na polizvedovanje in preiskati ozemlje pred sovražnimi strelnimi jarki. V slučaju, da je gosta megla, naj to storim po dnevi, ako je jasno, naj pa počakam noči pri naši zadnji straži.

Kmalu po polnoči odrinem. Pot nas pelje vedno navzgor do neke visoke planote. Zgodaj zjutraj pridemo do naše zadnje straže, ki je imela pod neko skalo napravljeno kritje. Vreme je bilo za naše podjetje ugodno; bila je gosta megla in močno je snežilo.

Ko se nekoliko odpočijemo in oblečemo snežne plašče (dolge, bele halje s kapuco, ki stori človeka v snegu nevidnega), odrinem dalje. Tovariš „Franc“, ki je zelo majhne postave, se parkrat prav imenitno prekuene čez glavo; stopil je namreč na predolgo haljo. Toda, to ga je kmalu izmodrilo; lepo privzdigne z levo roko svojo kijkljo, kakor naša dekleta na velikonočni pondeljek, ko gredo k maši.

Tako pridemo brez posebnih nezdod do sovražnih žičnih ovir, katere si vse kolikor mogoče natančno ogledamo, ko nenadoma preneha snežiti. Vsi smo bili prepričani, da v kratkem izgine tudi megla. Takoj zapovem, da se umaknemo. „Franc“ visoko privzdigne plašč in jo urnih korakov ubere odtod; mi seveda tudi nismo zaostajali za njim. Ko pretečemo kakih 300 korakov, se megla razkadi, mi pa ležemo hitro v sneg. Kaj nam je sedaj storiti? Spredaj so Lah, dobro smo videli hoditi stražo gori in doli, za nami strm hrib brez vsakega kritja. Ni nam preostalo drugega, kakor ležati v snegu in čakati megle, katere pa ni bilo od nikoder. Nebo se je razjasnilo in privihrala je burja, kakršna vleče po zimi 2300 metrov nad morjem. Ko čakamo tako dve uri, nisem več vedel, kje se me noge držijo, vedel sem, da vsi zmrznemo, ako še nadalje tukaj čakamo. Ni nam preostalo drugega, kakor zanesti se na naše bele plašče in previdno plezati nazaj, kar se nam je tudi posrečilo, ne da bi nas sovražnik zapazil.

Lojze Kovač.

*

(Dovoljeno od armadnega poveljstva.)

Vojni stan 4./6. 1916.

Večastiti gospod župnik! Vendar enkrat pridem tudi do tega, da Vam pišem daljše pismo, a pred vsem Vas in vse cenjene znance najiskrenejše pozdravljam. Kakor znano, se stvar za našo domovino na tukajšnjem bojišču ugodno razvija, in upanje imamo, da bo možno sovražnika pregnati na prav prekanjen način iz našega ozemlja;

on se namreč tupatam kar sam umika in naše čete mu sicer naglo a previdno sledijo.

Moji tovariši so po večini Čehi, a je tudi nekaj Poljakov in Rusinov, celo Romune imamo med seboj. Kakih 20% pa nas je Slovencev in Nemcev. Zanimivo, pa tudi razveseljivo je, kako se moštvo, ki se bliža fronti, zopet živeje spominja svoje malovrednosti in malenkosti na ti zemlji. Ne mika jih dom, nobenemu ne pride na misel, da bi prosil za dopust. Pa tudi v cerkev gredo vsi do zadnjega in se res prav spodbudno vedejo; danes n. pr. imeli smo tudi pridigo v slovenskem in nemškem jeziku. Prav lepo je bilo! Jaz zdaj vsled mnogih opravil že ves mesec nisem mogel k božji službi; zelo me je že to bolelo, tudi k šmarnicam nisem mogel niti enkrat. O kako sem se z žalostjo in hrepenenjem spominjal lepih šmarnic, ki smo jih svoj čas opravljali v domači župniji! A kaj se hoče! Vojska je vojska in ne pozna šale! Vojak pa, ako je potr in žalosten ter hoče iskati svojo pomoč v molitvi, sname si čepico in z zaupanjem in zadoščenjem zre na kako svetinjo ali sv. križ — skoro vsak ima kako tako znamenje pristo na čepici. — To je njegova tolažba, njegov oltar! Včasih se utrne pri tem tudi kaka solza, solza hvaležnosti in zadoščenja, solza radostne tolažbe. Večkrat sem premišljeval, zakaj si vojaki pripenjajo svetinje na čepico, zdaj vem zakaj. Tudi jaz hranim ono, ki ste mi jo podarili Vi, saj veste, oni usodni sveti večer 1914, ki mi ne bo šel iz spomina; imam pa poleg nje še eno od gosposvetske romarske cerkve. Gotovo tudi doma ostali molite za nas in želite, da bi ostali vsi stanoviti in z zaupanjem na srečni konec vstrajali. Ljubi Bog naj nas vse usliši!

Prijatelji moji se še vedno oglašajo, posebno V., a od doma še nisem ničesar dobil na novi naslov. Pri pošti je mnogo dela, a včasih tudi nemarnosti, kar sem že sam opazoval.

Vaš hvaležni prijatelj

J. K.

Raznoterosti.

Vojne „race“. Samo po sebi je umljivo, da sedanji vojni čas daje raznim ljudem najlepšo priliko, da pošiljajo v svet najneverjetnejše vesti, ki pa jih „dobro ljudstvo“ požira z največjim navdušenjem kot najpristnejša poročila z bojišča. Tako rastejo števila ujetnikov v ogromne mase, tako ogromne, da toliko vojakov sploh ni postavila dotična država na bojišče, kolikor so jej jih ujeli taki „vojni poročevalci“. Če se tako dela in piše in verjame pri nas, kaj še le tam, kjer je ljudstvo v kulturnem oziru še daleč za nami. Kot primer take pitane vojne race naj priobčimo dogodbico, ki jo je z vso resnostjo priobčil neki egiptovski list, ki je pisal: „Nemški golob“ (zrakoplov, ki ima obliko goloba) je izvršil v varstvu teme nenavadno drzen in posrečen polet v London. „Golob“ je priletel do buckinghamske palače, zletel skozi okno v palačo, ujel angleškega kralja Jurija in ga vkljub vsem oviram odnesel s seboj na

Nemško.“ — Te le race ni mogel požreti tudi najpreprostejši egiptovski felah in je zato svojega prijatelja, ki je bil nekaj časa na Turškem in je torej poznal svet, vprašal, ali je to mogoče. Prijatelj mu je pokazal hišo nekega angleškega stotnika, ki je imela velika okna in je dejal prepričevalno: „Glej, ljubi moj Ali, kaka okna ima ta stotnik, ki je skoraj tako majhen gospod, kakor sva midva. Kakšna okna mora šele imeti kralj Angleške in cesar Indije!“

Odvajalno sredstvo za občutljivce so Fellerjeve lagodne odvajalne, nedražljive rabarbarske kroglice z zn. „Elsa-kroglice“. 6 škatlic pošlje franco za samo 4 K 40 h lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Lahko se obenem skupno naroči Fellerjev rastlinski esenci fluid z zn. „Elsa-fluid“. 12 steklenic franco 6 kron. (ff)

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov

v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah.

Dobra in realna postrežba. Poprave točno in po cenl.

Ali ste že pridobili „Miru“
- - novega naročnika? - -

Ovčjo volno

v vsaki količini prejema v izdelavo za plačilo za lodnasto blago, koce in volno za vezenje po najcenejšem računanju za delo. Barve: siva, črna in rjava. Širokost 130 cm. — Tovarna za vdelavo ovčje volne Jakob Pogatschnig, Velikovec.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremi, dobro blago in poceni.
Plašči za cerkvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo cenovno.
Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. Komplet z ovratnim trakom od K 2— do K 280, kakršen je izdelek.
Bireti v vsakršni obsežnosti po K 380, K 4—, K 480.
Rožaste svetilke za večno luč za patentovani steni.
Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec
oddelka za paramente, knjigarne in trgovine
Jožefovega društva v Celovcu!

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikalije, tudi Hladnikove.

ZDRAVA KRI!

Kri je splošna redilna tekočina, iz katere dobiva telo svoje redilne snovi. Če kri nima dovolj redilnih snovi, organi oslabijo in tako nastaja cela vrsta boleznih in bolehavosti, ki nam grenijo življenje.

To hudo vrsto je treba prodreti in to je le na enem mestu mogoče, namreč v izboljšanju in množenju krvi.

Po dolgoletnem učenju sem spisal knjigo, v kateri dokazujem, kako da se izboljšujejo kri in soki, kako se lahko bolje redimo, obvarujemo boleznih in jih odstranjujemo.

Čisto zastoj

pošljem vsakemu to dragoceno knjigo, ki piše ponjo! Tudi dam vsakemu priložnost, da se prepriča, kako je to mogoče, ne da bi za to izdal en vinar. Pišite takoj!

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta VI, odd. 477.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.